

ΩΣ ΠΟΤΕ ΘΑ ΤΟ ΑΝΕΧΟΜΑΣΤΕ

Απευθυνόμαστε σε σας πολίτες αυτής της χώρας.

Όσο κι αν πιστεύετε ότι η κατάσταση που ζούμε με την εφαρμογή των μνημονίων είναι δίκαια ή όχι, σας ρωτάμε αν αξίζει στην κοινωνία μας να φτάσουμε σ αυτό το σημείο. Ειδικότερα στον κλάδο της Υγείας η κατάσταση έχει φτάσει στα όρια της διάλυσης. Νοσοκομεία και Κέντρα Υγείας σ όλη τη χώρα μειώνουν το ήδη ελλιπές προσωπικό τους. Σε πολλές περιπτώσεις νοσοκομεία και κλινικές κλείνουν από έλλειψη προσωπικού ή οι ασθενείς ταξιδεύουν από νοσοκομείο σε νοσοκομείο για να βρουν γιατρό της ειδικότητας που έχουν ανάγκη.

Όλο και περισσότεροι συνάνθρωποι μας που κλείνουν τα μαγαζιά τους ή χάνουν τη δουλειά τους, βρίσκονται χωρίς ασφάλεια και επομένως καλούνται να πληρώσουν τα έξοδα της νοσηλείας τους, λες και δε ζούν σε χώρα με σύστημα υγείας!

Τα υλικά που χρησιμοποιούμε κάθε μέρα είναι όλο και χειρότερης ποιότητας, σε πολλές δε περιπτώσεις -που όλο και αυξάνονται, τα υλικά δεν φτάνουν ή τελειώνουν χωρίς να υπάρχουν αποθέματα. Όλο και περισσότερο προσωπικό βγαίνει στη σύνταξη χωρίς να αντικατασταθεί από άλλο, με αποτέλεσμα την αφάνταστη κούραση μας, την ταλαιπωρία σας και τις μεγάλες αναμονές. Οι γιατροί έχουν υποστεί περικοπές στις αμοιβές τους έως και 60% από το 2009 και μπορεί να μη πεινάνε, αλλά αρκετοί δεν έχουν για να πληρώσουν το νοίκι τους ή για να αγοράσουν ένα βιβλίο για τη μόρφωση τους.

Αναφερόμαστε στους γιατρούς που ζουν από το μισθό τους και σε εξυπηρετούν σήμερα και όλες τις άλλες μέρες στην ανάγκη σου, όταν έρχεσαι στην εφημερία ζητώντας την βοήθεια τους και την αξιοπρεπή του προβλήματος υγείας σου. Δεν έχουμε να κάνουμε με φακελάκηδες, μιζαδόρους ή άλλους που έχουν λύσει το οικονομικό τους θέμα με άλλους τρόπους. Μιλάμε γι αυτούς που σε κοιτάνε σαν ασθενή συνάνθρωπό τους κι όχι σαν χαρτονόμισμα.

Όλα αυτά τα ζεις εσύ τις φορές που θα έρθεις στο νοσοκομείο ή στο κέντρο υγείας ή και στον γιατρό του ταμείου σου, αλλά εμείς τα ζούμε καθημερινά σε όλο και αυξανόμενη ένταση.

Και σε ρωτάμε: Το αξίζεις αυτό; Το αξίζει το παιδί σου; Το αξίζουμε σαν λαός; Το αξίζουμε σαν άνθρωποι; Δεν πρέπει να αντιδράσουμε στον εξευτελισμό μας την ώρα της ανάγκης;

Σήμερα μας βλέπεις να αντιδρούμε με αφορμή το ότι δουλεύουμε στην εφημερία κάθε μέρα απλήρωτοι εδώ και 5 μήνες. Όσο κι αν δεν το καταλαβαίνεις η εφημερία είναι κάτι που είμαστε αναγκασμένοι να κάνουμε για το κοινό καλό και είναι στην ουσία ένα κομμάτι της απαραίτητης αμοιβής μας για να συντηρήσουμε κι εμείς τη ζωή μας και τις οικογένειες μας. Καταλαβαίνεις κι εσύ ότι το αυτονόητο είναι να αμείβεται κάποιος για την εργασία του.

Εμείς δεν αμειβόμαστε γι αυτό και μας εξευτελίζουν κάθε μήνα και περισσότερο.

Σου ζητάμε να μας καταλάβεις και να βοηθήσεις με τον τρόπο σου να φύγει αυτό το σύννεφο του εξευτελισμού από τη χώρα αυτή και τις ζωές μας. Υποστήριξε όποιους αντιδρούν στην υποβάθμιση της ζωής τους και της ζωής σου. Κατήγγειλε τους διεφθαρμένους, απαίτησε από το κράτος την αξιοπρέπεια σου και την προστασία της υγείας σου, ανεξάρτητα από την δυνατότητα σου να πληρώσεις το αγαθό αυτό.

Απαίτησε να νοσηλευθείς ή να εξετασθείς έστω κι αν σήμερα δεν είσαι ασφαλισμένος.

Μείνε δίπλα στο γιατρό σου, στον δάσκαλο του παιδιού σου, στον συνάνθρωπο σου και αγωνίσου μαζί του.

Αυτή είναι η δύναμη μας, όχι οι πολιτικοί που μας χωρίζουν σε κατηγορίες και αποφασίζουν την υποδούλωση μας και τον εξευτελισμό μας.